

Colecția: **DESTINE CONTROVERSATE**

Coperta: Stelian BIGAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BOERESCU, DAN-SILVIU

Arsenie Boca. Misterele din jurul Sfântului Ardealului / Dan-Silviu

Boerescu. - București : Integral, 2017

Conține bibliografie

ISBN 978-606-992-031-2

791

929

©INTEGRAL, 2017

Editor: Costel POSTOLACHE

Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Tiparul executat la tipografia Editurii *Paralela 45*

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-992-031-2

ARSENIE BOCA

Misterele din jurul Sfântului Ardealului

Mituri urbane și docu-drame
însoțite de consemnări din presă

INTEGRAL

Colectia: DESTINE CONTROVERSE

Coperta: Sucrea

ARSENIE BOCA

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BOENESCU, DAN-SILVIU

Arsenie Boca

București - București : Integral, 2017

Conține bibliografie

ISBN 978-606-804-848-8

Interviu de conștientizare din presă

791

929

* INTEGRAL 2017

Editor: Costă POSTOLACHE

Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Tipografia: Litrografia Editura Integral

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,

fără acordul scris al editurii, este strict interzisă.

Se va pedepsi conform legii.

ISBN 978-606-804-848-8

Sumar

În loc de Prefață: „Neamul românesc are nevoie de un mit!” / 7

Arsenie Boca și repertoriul fabulos al miracolelor sale / 23

Profețiile despre sfârșitul lui Ceaușescu și cutremurul care va distruge Bucureștii / 43

Amintiri dintr-o copilărie cu oameni și sfinți / 59

O altă viziune asupra monahismului / 78

Predica în culori: biserica de la Drăgănescu / 101

„Când viața pare cumplită, fă-ți un ceai și bea-l din cea mai drăguță ceașcă!” / 111

În loc de Epilog:

Cristian Pomohaci – „Arsenie Boca 2”?!?

Începutul unei blasfemii?!? / 118

Lămuriri bibliografice / 121

În loc de *Prefață*: „Neamul românesc are nevoie de un mit!”

Astăzi, Arsenie Boca este cel mai puternic mit religios al României, dovadă fiind mulțimile impresionante venite în fiecare an în pelerinaj la mormântul său de la Mănăstirea Prislop. Dar face și obiectul unui fantastic *boom* economic generat de brand-ul său, care pare să-l depășească pe cel al Sfintei Parascheva și are deja și un imitator controversat în persoana răspopitului Cristian Pomohaci.

Vizitat la Mănăstirea Sâmbăta de Sus în anii '30 de Regele Mihai și Ion Antonescu, lui Arsenie Boca i s-a spus de către Lucian Blaga că România are nevoie de el ca mit. Și Ceaușescu a cerut să-l vadă în 1989, iar călugărul i-a prevestit moartea de Crăciun. De asemenea, a făcut multe alte prevestiri, între care aceea că Bucureștiul va fi ras de pe fața Pământului de un cutremur devastator. După ce, în anii '50, este martirizat în lagărele comuniste, inclusiv la Canal, moare pe 28 noiembrie 1989, după ce a fost torturat de Securitate.

Despre el se spune că a fost protagonistul unor minuni, de pildă, în timp ce era deținut în lagăr, s-ar fi teleportat efectiv pentru a putea participa la înmormântarea mamei sale. Însă biografia sa ascunde multe alte mistere fascinante...

O serie de mituri ciudate și controversate circulă pe seama duhovnicului. Ele vorbesc despre minunile făcute de Arsenie Boca, despre capacitățile paranormale ale călugărului, de profețiile acestuia sau de întâmplările ciudate din vremea petrecută de acesta în închisoare. Se cere cano-nizarea duhovnicului interzis de regimul comunist, iar pe de altă parte, Biserica Ortodoxă Română este acuzată că profită de imaginea sa.

O serie de mituri uimitoare circulă pe seama sa. Astfel, Arsenie Boca ar fi prezis moartea Ceaușeștilor. Unul dintre miturile despre părintele legendar se referă la faptul că ar fi prezis moartea cuplului Nicolae și Elena Ceaușescu, într-o zi de sărbătoare. „Mulți din cei cu care am vorbit sunt convinși că părintele a fost schingiuit de Securitate, că avea unghiile de la mâini smulse și că înainte de a muri și-a avertizat călăii: «Spuneți-i lui Ceaușescu că nu mai apucă Crăciunul!», informa autorii cărții *Sfântul părinte Arsenie Boca*. Aceștia prezintă o mărturie a unui preot, care afirma următoarele: „În 1989, pe când securiștii îl anchetau și-l loveau cu picioarele, a prorocit că Ceaușescu nu o să mai apuce sfârșitul anului și mulți tineri vor muri, jertfiți ca niște miei”, potrivit mărturiei unui preot, pe nume Pantelimon. „Prin anii '80, Părintele Arsenie a fost dus și la Ceaușescu, care l-a întrebat: «Hai, popo, am auzit că tu prezici soarta unui om. De mine ce știi?». Și Arsenie i-a spus: «Într-o zi de mare sărbătoare veți fi omorâți amândoi». Ceaușeștii nu

au crezut și i-au spus maiorului să-l ia și să nu-l mai vadă”, relatea Zoe Dăian, o nepoată a duhovnicului.

Un alt mit atribuit duhovnicului prezintă întâmplările ciudate în timpul înmormântării fostului preot, în cimitirul mănăstirii Prislop. „La înmormântare, când s-a întors sicriul cu 180 de grade, pentru a pleca spre cimitir, am văzut foarte clar cum Părintele Arsenie a deschis ochii! I-am văzut clar ochii albaștri. Eram foarte aproape de sicriu. Când am auzit că și alții au văzut acest lucru, am înțeles că nu a fost o nălucire”, relatea maica Adriana, de la Schitul Cornet, potrivit crestinortodox.ro. „În timpul slujbei de înmormântare, noi ne-am dus pentru puțină vreme ca să mâncăm. Când am ajuns înapoi, lumea era ieșită afară și cânta «Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte...», dar nu mai înainta, toți stăteau pe loc. Au intrat în alertă că nu știau ce-i acolo. Când să iasă din biserică, părintele ar fi deschis ochii, fiind descoperit la față”, afirma Șerban Alexe, un sătean din Lisa, potrivit autorilor volumului „Sfântul părinte Arsenie Boca”. O altă relatare, preluată de autorii cărților dedicate călugărului, arată că, în timpul înmormântării, pe cer a apărut o cruce din stele.

Fostul deținut politic Dan Lucinescu susținea că, în vremea temniței, Arsenie Boca ar fi dispărut din celulă, chiar din fața anchetatorilor săi. În 1948, mai mulți ofițeri ai Siguranței și gardieni au intrat peste Arsenie Boca, în timp ce acesta se ruga în arestul din Brașov și au rămas stupefiați că deținutul dispăruse din fața lor. „Cu cât priveau mai mult celula goală, cu atât întreaga lor ființă se tulbură. Atât ofițerul, cât și gardianul își scuturau întregul corp, să se poată trezi din cel mai mare coșmar trăit de ei vreodată.

Cu cât se uitau mai atent în celulă, cu atât aceasta apărea complet goală. Nevenindu-le să creadă acea realitate, amândoi se proptiră în ușa pentru a o închide cu cheia, după care, plini de emoție, cu mâinile tremurând, au dat la o parte capacul vizetei, uitându-se fiecare pe rând, din ce în ce mai derutați, având fiecare din ei senzația că și-au pierdut mințile. Revenindu-și treptat din acel șoc groaznic, au început să se uite pe rând, prin vizetă, nevenindu-le să creadă că deținutul lor, părintele Arsenie Boca, stătea nemișcat în genunchi, lipit de măsuta pe care era aprinsă lumânarea și având alături Sfânta Evanghelie”, a relatat autorul volumului „Părintele Arsenie Boca, un sfânt al zilelor noastre”. După acest eveniment inexplicabil, călugărul ar fi fost eliberat.

O serie de mărturii culese în cărțile dedicate duhovnicului arată că acesta ar fi vindecat orbi și paralitici. „În lucrarea părintelui Arsenie avem și cazuri de vindecări miraculoase. A vindecat un orb pe care mai întâi l-a spovedit și l-a împărtășit și apoi i-a zis să iasă din biserică. Cei prezenți au zis să-l ajute fiind orb, dar părintele i-a oprit zicându-le să-l lase să meargă singur. Ajungând la ușa bolnavul a zis: «Măi fraților, eu văz». În acel moment i-a revenit vederea pentru toată viața. Un om paralizat la pat a fost dus cu căruța la mănăstire și părintele i-a zis să coboare din căruță. El a coborât și de atunci a mers normal”, scriau autorii cărții *Alte mărturii despre Părintele Arsenie Boca*.

Mitul vindecărilor miraculoase petrecute la mormântul lui Arsenie Boca a adus mulțimi impresionante la mănăstirea Prislop. Printre mărturii se numără cea a preotului David Stoica, de la Mănăstirea Sădinca. El susținea că o copilă de

patru ani ar fi fost vindecată de paralizie, după ce părinții au adus-o la Prislop. „Nu putea merge pe piciorușe. Era paralizată total. Stăteau cu toții îngenunchiați în jurul mormântului, cu frunțile lipite de pământ. Se rugau fierbinte, toți, cu ochii închiși. Și deodată văd copilașul cum se ridică dintre ei, în picioare. Stătea așa, cumva speriată, nevenindu-i să creadă că este adevărat. Pe urmă a început să sară într-un picior de parcă voia să se dezmoștească. Pe urmă a făcut câțiva pași”, relatează David Stoica, în cartea *Alte mărturii despre Părintele Arsenie Boca*.

Un mit atribuit lui Arsenie Boca arată că rugăciunile acestuia ar fi adus ploaia peste satul Ludișor, învecinat mănăstirii din Sâmbăta de Sus. „I-au zis, părinte, veniți că murim de foame, noi și satele învecinate”. Părintele a venit, s-a rugat cu preoții de acolo. A plecat apoi pe jos. Oamenii i-au spus că-l duc cu căruța până la Sâmbăta, dar dânsul le-a zis că vrea să meargă pe jos. Și spun oamenii că părintele ar fi binecuvântat satele și locurile pe unde a trecut și după aceea secetă a dat Dumnezeu și ploaie și un an de belșug, încât toamna oamenii ziceau că mâna lui Dumnezeu a lucrat prin părintele Arsenie și i-a salvat de la pieire”.

O legendă atribuită măicuțelor de la mănăstirea Prislop și povestită într-un volum dedicat vieții călugărului susține că locul de veci al lui Arsenie Boca a fost păzit de două căprioare. „La mormânt, măicuțele mi-au zis: «Ce credeți, noaptea două căprioare vin și se culcă lângă mormânt și îl păzesc. Și când se face dimineață și urcă măicuțele, ele se scoală și pleacă. Două căprioare, în fiecare noapte, stau la mormânt la părintele»”, scriu autorii volumului *Alte*

mărturii despre Părintele Arsenie Boca, citând mărturia unei credincioase.

Respectiv Mama duhovnicului, a murit în iarna anului 1951, în vremea în care călugărul acuzat de ajutorul acordat unor legionari era deținut în lagărul de la Canalul Dunăre – Marea Neagră. Legenda spune că Arsenie Boca a dispărut de la locul de detenție și a apărut la Hălmagiu, la înmormântarea mamei sale. „Odată a terminat mult mai devreme norma și a zis celui ce-l păzea: «Îmi dai voie să mă odihnesc puțin?». Acela l-a lăsat să se odihnească. A văzut apoi că trece o oră, trec două și au intrat în panică cei ce-l păzeau pe Părintele. L-au căutat și nu l-au găsit nicăieri, le era frică de faptul că, fiind pedepsiți pentru neatenție, o să intre în locul lui. La un moment dat, Părintele a apărut și i-a zis paznicului: «Ți-am cerut voie să mă odihnesc, mi-ai dat voie, de ce m-ai mai căutat?». Dar l-au chestionat paznicii mai în amănunt și până la urmă părintele a spus că a fost la înmormântarea mamei sale! S-au interesat și într-adevăr la orele acelea părintele fusese la înmormântare!”, susțin autorii volumului *Mărturii din Țara Făgărașului despre părintele Arsenie Boca*.

Arsenie Boca nu a fost căsătorit niciodată, în schimb maica Zamfira (Julietta Constantinescu) i-a fost alături timp de peste 40 de ani, din primele zile în care a ajuns la mănăstirea Prislop și până la moartea duhovnicului. Potrivit unor mărturii, înainte de a deveni călugăriță la Prislop, ea a fost salvată de la moarte de Arsenie Boca și, la rândul ei, a fost ucenica și „îngerul păzitor” al acestuia. După ce au fost îndepărtați de la mănăstire, din 1959, cei doi au locuit împreună în București, pentru o perioadă. „Din anul 1959, a

venit în București dimpreună cu fosta stareță de la Prislop Julieta Constantinescu. Unii spuneau chiar că Arsenie Boca este căsătorit cu aceasta”, se arată într-o notă informativă semnată „Florica”, prezentată în cercetarea *Părintele Arsenie Boca în Dosarele Siguranței și Securității – Un studiu de Adrian Nicolae Petcu*. „Din dosarul informativ ce îl avem asupra lui Boca, după izgonirea din mănăstire, trăiește cu acesta într-o casă cumpărată de amândoi în București, dar nu sunt căsătoriți”, se arată într-un alt document al Securității din 1965.

Un mit controversat, care își are originea în mărturia a două măicuțe, arată că Arsenie Boca ar fi prezis sfârșitul lumii, astfel: „Într-o parte de lume vor fi războaie, în altă parte cutremure, în alta înecări, vor fi accidente peste accidente, vor fi boli necunoscute și fără leac”. Ele relatau că duhovnicul le spunea acest lucru în primii ani ai regimului comunist. „Toate aceste semne ni le-a proorocit părintele Arsenie prin anii 1945-1946 și ne-a tălmăcit din Biblie de la Apocalipsă, că se va ridica de la răsărit un popor fără cruce, va bătui casele oamenilor, le va dărâma, le va nimici, se va călca om pe om, se va mânca din carne de om și se va bea sânge de om. Cine va rămâne din războiul ăsta va fi ales ca grâul din pleavă”. De asemenea, se spune că, înainte de a muri, părintele Arsenie Boca a rostit cuvintele: „Va lua țara foc de la Prislop”.

Zeci de mii de pelerini ajung săptămânal la Mănăstirea Prislop, pentru a se ruga la mormântul părintelui Arsenie Boca, mulți cu credința că vor fi ajutați spiritual de cel supranumit „Sfântul Ardealului”. Fenomenul pelerinajelor la Prislop are un corespondent în istoria recentă a României: